

5545 Enefte Beh. af Lovf. o. Bem. f. Regj. til at medd. Konc. p. Jernbaneanl. p. Sjæll. og Faltst. 5546

rød, hvorved Jernbanespørgsmaalet for hele denne Egn var løst for al Fremtid, men løst paa den flettest mulige Maade, ogsaa efter den ærede Ordførers Udtalelse, eller at de, der som Banen ikke kan bringes til Udførelse i Sommer, kom til at vente til Efteraaret, inden der paa ny toges fat paa en anden Ordning af denne Sag. Jeg tror, at hele Frederiksfundsregnen vilde sige: Nei, giv os ikke Udsigt til at faae den flettest mulige Bane, lad os faa hellere vente nogle Maanedre; thi det er dog det vigtigste for os, at vi virkelig faae en Bane, som vi nu og i al Fremtid kunne være glade ved. I denne Retning gaar mit Forslag, ikke i Retning af at lægge Loven nogen Hindring i Veien; nei paa ingen Maade, men i Retning af at skaffe denne Egn den bedst mulige Bane, og i saa Henseende haaber jeg, at den ærede Ordfører vil støtte Forslaget. Mit Forslag indeholder to Ting. Det indeholder for det første Forslag om at give Ministeriet Ret til at give Koncession paa en Bane fra Frederiksfund til Grønningen i Kjøbenhavn, og dernæst at give Koncession paa en Bane fra Frederiksfund til et Punkt paa den nordsjællandske Bane, ikke nordligere end Ny-Holte. Her kommer vi ved at sætte „ikke nordligere end Ny-Holte“ netop til at tvinge Banen Syd paa, altsaa til at faae den Linie, som den ærede Ordfører antydede som den heldigste. Der ligger altsaa i Forslaget en langt stærkere Garanti. Hvad nu den første Del, nemlig Hovedpunktet i mit Forslag, angaar, da vil jeg oprigtig sige, at den ærede Minister rimeligvis vil modsætte sig at erholde denne Bemyndigelse, han vil rimeligvis sige: jeg kan ikke gaa ind derpaa efter den Forhandling, jeg har ført med det sjællandske Jernbaneselskab, og jeg vil finde det meget rimeligt, at han siger det; men dette kan i dette Tilfælde slet ikke være nogen Grund for os til ikke at vedtage Forslaget, jeg turde snarere sige: tværtimod vi maa snarere sætte et Tryk paa for at give Ministeren imod hans Villie denne Ret til at give Koncession ogsaa til Andre til en selvstændig Bane, idet Regjeringen aabenbart deri vil have et Midde, ikke til en uberettiget Modstand mod det sjællandske Jernbaneselskabs Onsker, men til at faae sine berettigede Onsker gjennemførte ligeoverfor Selskabet. Derfor tror jeg, at alle Venner af den bedst mulige Linie ville sige, at det er et Forslag, baade hvad det sidste Punkt angaar, at fixere Ordet: „Nyholte“, og hvad angaar Bemyndigelse til en selvstændig Bane, som Regjeringen derved i begge Tilfælde faar to gode Midler til at fremkalde et heldigt Resultat. Som

man ser, staaar dette Forslag aldeles uafhængig af Spørgsmaalet om Forlængelsen af de 4 Aar. Naar den ærede Ordfører talte om, at de vedkommende Egne vilde blive skuffede, hvis Loven ikke kommer ud, da har jeg jo allerede begrundet, at de ville blive skuffede, for en langt længere Tid, nemlig for bestandig, hvis hele denne Historie skulde ende med, at de fik den flettest mulige Bane, den Bane, som den ærede Ordfører kaldte slet og ufornuftig; hvorimod de utvivlsomt ikke vilde blive skuffede ved Vedtagelsen af Forslaget, selv om de derved vilde komme til at vente noget længere paa Gjennemførelsen. Med Hensyn til den ærede Ordførers Sammenstilling af dette Forhold med de jydsk-sjyenske Baner, da maa jeg sige, at jeg ikke tror, den er røiagtig. Jeg tror derhos paa den anden Side, at vi hellere maa gaa ind paa at give saadanne Ekivalents, selv uden at der er Udsigt til at faae nogen Godtgjørelse derfor, til Anlægget af en saadan Bane, end vi maa gaa ind paa at give en Forlængelse af Lidsfristen for Indløsningen af Banerne med 4 Aar. Jeg skal nu med et Par Ord omtale dette Spørgsmaal. Jeg slutter mig ganske til de Betragtninger, der ere fremsatte af det ærede Medlem for Lemvig (Abberg), og jeg gjør det, uden at være i Modsigelse med, hvad jeg forleden Dag udtalte; thi jeg har ikke udtalt, at det sjællandske Jernbaneselskab ikke kunde have gamle Synder, men jeg sagde blot, at jeg ikke vilde omtale det Spørgsmaal og ikke skulde komme ind paa det her. Det skulde være besynderligt, om ikke dette Selskab, som har bestaaet i 20 Aar, maatte have ikke Ubetydeligt paa sin Samvittighed ligeoverfor de Jorshjellige, det er kommet i Forbindelse med; men det er ogsaa muligt, at det har noget Mere, navnlig i den Retning, det ærede Medlem omtalte, end ønskeligt er for Driften af samtlige Baner her i Landet. Jeg lægger imidlertid mere Vægt paa et andet Punkt, og det er det økonomiske. Jeg tror, at vi ved at vedtage 4 Aars Forlængelse meget let kunne komme op til den Udgift for Staten, jeg nævnte af 800,000 Rd., og kunne vi da nu slippe med 200,000 Rd. ved et Tillæg til et privat Selskab, da vil jeg i dette Tilfælde hellere være med dertil; men det foreligger jo aldeles ikke. Jeg nævner ikke den ringeste Tvivl om, at et Selskab for en Bane fra Grønningen til Frederiksfund godt kan drive den, uden at faae noget Tilskud, idet en saadan Bane aldeles utvivlsomt vil kunne betale sig vel. Det er altsaa min Opfattelse, at det sjællandske Jernbaneselskab efter hele sin Stilling maa kunne staa sig ved at anlægge en Bane fra Fre-